

Dvma Kozácka

O Woynie z Kozákami

Pod Beresteczkiem nád Styrem Rzeka. Roku Teraznieyszego 1651. Dniá 28. y 29. y 30
Czerwcá y potym Dźwieńtatego y dźieśiátatego Lipcá.

- Ná tę Notę. Oy postiłbym iá sem Ponedielkow ośmuiu Nedieleńku.
OY Ryko Styru | szczo Chmiel o Wiru? iákiie wsemu Myru |
Hdy w Dniepr wpadáiesz | opowidáiesz radoszczy | zwoyny | czy miru?
Han nástupuiet | sám pomahaiet | Kozákom; Láchow biti:
Pod Beresteczkom máłym Misteczkom | miel' onych Krow proliti:
5 Ná perewoží | czypak w dorożi; Korolá po hromiti:
Woyskom | Hetmanom | Korolem Pánom; Tátarom zapłátiti:
HAN. zходу radit. Dá ne poradit. Kozáki woynu lubiet.
Oy KAZYMIRV | w że tobi miru; z Kozákami ne budet.
Do šíul ne znáiet | chot posyłáiet; od kul HAN nástupáiet;
10 Znim z hodneśęko CHMIL Raneśęko | k Korolu siá zblizáiet.
Była pohoda: da WOIEWODA. Ruskiy znát woysku dáiet:
Tot że o HANIE | y o Hetmáne | KOROLV oznaimláiet.
Sereda pryszła | wśiá ordá wyszła: CHAM y CHMIL z Kozákami |
Zraná szturmuiut y nástupuiut. Ticho meży Láchami.
15 Aż Konecpolski Chorużyi Polski náyperszyi wybihaiet |
Znim Lubomirskii znat muž Ricirskii | meży woiska wpadaiet.
O Lubomire tobi pry mire pered Korolem iti:
Nie skozákami y Tátarami náyperszemu siá biti.
Idut ditiny | iák muž odiny. brat brátu pomáhaiet |
20 A Wiszniewiecki chocz neweliczki swoich ne odstupáiet.
Skoczyli chutki. O wżež ne szutki: Kozáki vtikáiuť:
Zá nimi Láchi | (byliž tam strachy) do Táboru wpadáiuť.
Ordá ne radit: chot: Hán prowadit: chot ich nápomináiet:
Pered Láchami: oy Iunákami: szczo żywo vtikáiet.
25 Dá to niczoho | pało nemnoho | bolsz woyská iest CHmelowi;
Czetwer poprawit; iák pole stáwit: Hán | y CHmiel | Korolowi
[1v].
Czetwer náchodit: Woysko wychodit: Hán | y CHmiel | z kozákami:
Oy ne Zborowa | woyná to nowa | ne iák pod Piláwcami.
Ne vtikáiuť: Krow proliwaiuť: y ná Tátar ne dbáiuť:
30 W krowii Tátarskoi | y Bisurmanskoj | ostryi mecz swoi kupáiuť.
Tut Kazánowski | Bohátyr Polskii | sercá wśim dowaiet.
Dá oborony | Polskõi | Korony | hołowu pokłádaiet.
Biet sie szczo żywo: dá welmi diwo mni | ná Ossolinskoho;
Szczó nás woiiuť: ne násliduiet Kánclerá Diádká swoho.
35 Tot był pokoyny; ne iskáv woyny; on ná nás nátiraiet:
Iáko Lách dawny | y iunák sláwny | dlá polski vmiraiet.
Báczył Rycyra: Hán Podkánclera. Sápihu; szczo zblizáiet
A Wysznewecki | y Lubomirski | ieho ne wydawáiet.
Szczó nebož Háne. iák znáiesz stáne Lách? po Piláweckomu?
40 Ne vtikáiet: ot nástupaiet: k Bunczuku; y Hánskomu.
Oy ne hlediti: treba siá biti: Hán Murz nápomináiet:
A Lách nedbáiet: Murz zábiiáiet: w ich krowii micz kupáiet.
Páw strach ná Hána: szlet do Hetmaná: iáko nocz nástupiła;
Szczob twoiá radá: istinná zradá nikoli siá ne sniá,
45 Iá procz odchožu; dá pák wyhožu | zá stratu moiui tobi:
Sszzomi siá stało: kolko propało Murz moich: tiámže sobi.